

§ 14.

Jde-li o obvinění zřízence, zmocněnce, zastupce nebo jiného orgánu podniku, zboží vyvážejícího, buď užito obdobně ustanovení § 16 zákona o soudech lichevních ze dne 17. října 1919, č. 567 Sb. z. a n.

§ 15.

(1) Nabývá-li podloudný vývoz shora uvedeného zboží takového rozsahu, že jest ohroženo řádné zásobování obyvatelstva, může být pro zločiny, v tomto zákoně uvedené, z usnesení vlády vyhlášeno stanné právo a to buď pro některý politický okres nebo pro celé území republiky Československé.

(2) Vyhlášení stanného práva budiž provedeno orgány politické správy. Spolu budiž uvalení stanného práva oznámeno vojenským velitelstvím, aby uvědomila podléhající jim tělesa vojenská.

(3) Jinak platí ustanovení hlavy XXV. tr. ř. ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z., na území kdysi uherském ustanovení o stanném právu podle nařízení uherského ministerstva ze dne 17. července 1915, č. 9550 J. M. E., a ustanovení XXVI. hlavy vojenského trestního řádu.

§ 16.

(1) Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. prosince 1919, č. 653 Sb. z. a n., se zrušuje.

(2) Stíhání podle ustanovení důchodkového trestního zákona vedle použití tohoto zákona nastoupí jen tehdy, jestliže bylo nastalo zkrácení eráru pro státní důchodek, nebo byl-li učiněn pokus takového zkrácení.

(3) Tam, kde dojde k odsouzení podle tohoto zákona pro protizákonný vývoz neb jeho pokus, odpadá stíhání podle nařízení vlády republiky Československé ze dne 28. listopadu 1919, č. 645 Sb. z. a n.

§ 17.

Tento zákon vztahuje se i na osoby podléhající vojenské trestní pravomoci.

Trestní řízení přísluší tu v případě přečinu podle §u 4, odst. 3, soudům brigádním, jinak soudům divisním.

Zvláštní ustanovení pro oblast uherského trestního práva nemají platnosti pro obor vojenského soudnictví.

§ 18.

(1) Tento zákon nabývá účinnosti osmého dne po vyhlášení.

(2) Vykonání jeho ukládá se ministrům spravedlnosti, národní obrany a finací.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Veselý v. r.

Sonntág v. r.

Klofáč v. r.

Cis. 189.

Zákon ze dne 18. března 1920,

jmž se upravují platy profesorů při theologických učilištích diecézních a představených při biskupských kněžských seminářích.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

§ 1.

Profesoři theologických učilišť diecézních mají nárok na platy (služné, místní přídavky, přídavky drahotní a nákupní) v stejné výši, jak stanoveny jsou zákonem ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., pro profesory státních středních škol IX. hodn. třídy. Platy ty zvyšují se na platy pro vyšší hodnostní třídy stanovené obdobně podle ustanovení čl. VII., § 9, téhož zákona.

Rovněž platí pro tyto profesory obdobně ustanovení čl. IX., § 1 C, uvedeného zákona o převzetí daní, služebních tax, kolkového poplatku z kvitancí a pensijních příspěvků.

§ 2.

Pro přiznání platů odpovídajících té které hodnostní třídě, jakož i jednotlivým stupňům platovým v těchto třídách vpočítatelná jest doba, kterou profesor před počátkem účinnosti tohoto zákona nebo po něm ztrávil jako profesor na některém theologickém diecézním učilišti nebo na některé státní střední nebo jiné jí na roveň postavené státní škole.

Ve správě duchovní nebo v jiné veřejné službě ztrávená doba započítá se jen z poloviny, avšak nejvýše pěti lety.

Připočítání let válečných stane se obdobně podle ustanovení zákona ze dne 23. července 1919, č. 457 Sb. z. a n.

§ 3.

S profesory, kteří biskupovým nařízením učiněným ve shodě se státní správou, avšak nikoli proto, že vzdali se služby nebo že bylo jim odňato poslání k úřadu učitelckému, z úřadu toho vystoupili a jsou neschopni ke správě duchovní nebo k jinému církevnímu úřadu, budiž co se týče jejich zaopatření naloženo podle pravidel, která platí pro profesory při státních školách středních.

Ti profesori, kteří by, nedokonavše vpočítatelného služebního času deseti let, ke každé další církevní potřebě stali se nezpůsobilými, budiž co do svého výslužného pokládáni za rovný samostatným duchovním správcům podle zákonů ustanovení tou dobou platných.

Služební léta, která před nastoupením systemisovaného místa učitelckého při některém theologickém učilišti ztrávena byla v duchovní správě nebo v některém jiném církevním úřadě, budou při vyměřování výslužného čítána tím způsobem, že počítána budou za tři služební léta učitelcká čtyři služební léta takto ztrávená.

Přestoupí-li některý profesor do duchovní správy, pozbude sice nároku na výslužné podle předcházejících ustanovení, budou mu však při vyměřování výslužného podle pravidel pro samostatné správce duchovní čítána po každé tři služební léta v učitelckém úřadě ztrávená za čtyři léta správy duchovní.

Obdrží-li profesor, jsoucí ve výslužbě, s příjmy spojený úřad církevní, zanikne jeho nárok na výslužné.

Článek II.

Představení biskupských kněžských seminářů mají nárok na plat rovnající se zákonně stanovenému nejmenšímu příjmu (kongrué) duchovních správců, a to rektor, vicerektor a spirituál na plat duchovních správců samostatných, ostatní představení na plat kněží pomocných. Pro vyměření zákonných zvýšení řečeného nejmenšího příjmu podle doby služební vpočítatelná jest doba, jež ztrávena byla před počátkem účinnosti tohoto zákona nebo po něm v postavení představeného biskupského kněžského semináře nebo ve správě duchovní neb i v jiné veřejné církevní službě.

Článek III.

§ 1.

Náklad, jenž zákonem tímto vznikne, povinny jsou nejprve nésti fondy pro ty které účely zřízené a jiné církevní důchody k tomu věnované.

Zbytek nákladu takto nekrytý uhradí se z náboženského fondu.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. října 1919. Současně pozbývá platnosti zákon ze dne 26. ledna 1902, č. 25 ř. z., čl. II., § 7, zákona ze dne 24. února 1907, č. 55 ř. z., dále ministerské nařízení ze dne 31. března 1913, č. 57 ř. z., a veškerá ustanovení, jimiž upraveny byly posavadní požitky představených biskupských kněžských seminářů.

§ 3.

Provést tento zákon ukládá se ministru školství a národní osvěty a ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Sonntág v. r.

Habrman v. r.

Čís. 190.

Zákon ze dne 22. března 1920,

kterým se doplňuje a mění obecní řád města Olomouce.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Obecní řád města Olomouce (zákon ze dne 24. ledna 1866, čís. 6 z. z.) mění se tím způsobem, že ustanovení níže uvedená se v dosavadním znění ruší a mají budoucně zníti takto:

§ 6.

Za dobrovolné přičtení do svazku domovského má se do obecní pokladny zaplatiti přijímací poplatek 2000 Kč, z čehož polovice připadne chudinskému fondu obecnímu a polovice jiným veřejně dobročinným účelům, které určí obecní zastupitelstvo; toto může z příčin zvláštního zřetele hodných prominouti poplatek tento zcela nebo z části.

§ 59.

Městská rada skládá se ze starosty, 2 náměstků starostových a 17 členů městské rady. Jest jí přidán přiměřený počet stálých referentů (magistrátních radů) a potřebné síly pomocné.

§ 66.

Přenesenou působnost obecní vykonává za předsednictví starosty sbor složený z obou náměstků a těch magistrátních úředníků, kteří vyhovují ustanovením §u 61 statutu.